

Dvælse, som er en Nødvendighed, kunde falde be-
 trent for alle Vaabenarter. Saasnart man der-
 imod kommer under eet Aar, frembyder
 der sig Bansteligheder. Det var vistnok
 fuldstændig erkjendt af den Forsvarskom-
 mission, der var nedsat i 1866, og derfor prø-
 vede den forskjellige Løsninger med Hensyn til
 Fodfolkets Ordning, og den, man endelig blev
 staaende ved, maa siges og er bleven sagt her i
 Thinget nærmest at være et Kompromis. Dette
 Forslag faldt i Meget sammen med det, som nu
 er fremsat i den foreliggende Lov. Men hvor-
 ledes blev det i sin Tid modtaget af den davæ-
 rende Krigsbestyrelse? Medens Forsvarskommis-
 sionen i 1866 arbejdede theoretisk, havde Krigs-
 ministeriet samme Aar gjort et praktisk Forsøg,
 Rekrutterne vare bleve indkaldte den 1ste Juni,
 og uddannede i samlet Skole, der varede i 5
 Maanedes, for at man kunde komme til Overbe-
 visning om, hvad en saadan Uddannelse kunde
 føre til. Om Resultatet af dette Forsøg siges i
 de Motiver, der ledsage Udkastet til den nugjel-
 dende Hærløvs — jeg skal med Formandens Til-
 ladelse oplæse det, det findes i Tillæg A for Sam-
 lingen 1866—67 Sp. 1697—98 —: „Udfal-
 det har vist, at Mandskabet efter de 5 Maanedes
 var naaet til et høiere Trin af Uddannelse end
 paa et lignende Afsrum efter den ældre Uddan-
 nelsesmaade, der for de første 5 Maanedes Ved-
 kommende netop falder sammen med Forsvarskom-
 missionens Hvertals Forslag, og dette saaledes op-
 naaede Resultat erkjendes af Alle at være frem-
 kommet alene ved den Omstændighed, at Uddan-
 nelsen ikke har lidt nogen Afbrud eller ved
 en Gyrcertid“ — det, jeg betonedes, er frem-
 hevet i Motiverne —; „men uagtet det vundne
 Fremskridt, har det tillige vist sig, at den i Aar
 anvendte Uddannelses Tid dog har været
 for kort til, at det Lærte saaledes har kunnet
 faa Rod hos Mandskabet, at man tør gjøre Reg-
 ning paa, at en tilstrækkelig fast og god Grundvold
 er lagt for den selvmæssige Uddannelse, uden hvil-
 ken Soldaten ikke i Reglen bør sendes mod Fjenden“.
 Hertil knyttede saa den daværende Krigsbestyrelse
 Forslag om at forlange de 5 Maanedes Uddan-
 nelse til 7 Maanedes. Det vil være bekendt,
 at under den forsatte Forhandling i Folkethinget
 bleve disse 7 Maanedes nedsatte til den Tjenest-
 tid, vi nu have, nemlig 6 Maanedes. Spørger
 man nu om, hvad har Frugten været af den Ud-
 dannelse, vi saaledes have haft i 12 Aar, og
 som vi derigjennem have haft Leilighed til fuldt

at prøve, saa veed jeg fuldtvel, at, da vi gik til
 Forsøget i 1867, var der hos Mange af os, der
 skulde have med Uddannelsen at gjøre, en høj
 Grad af Loyalitet tilstede om, hvorvidt det vilde
 være muligt i den saaledes begrænsede Tid at
 uddanne en nogenlunde brugelig Infanterist; men
 jeg tør freidigt sige, at den Loyalitet, vi dengang
 havde, have vi ikke mere. Vi kunde selvfølgelig
 ønske en længere Tjenestetid, en længere Tid til
 at uddanne Infanteristen for at gjøre hans Ud-
 dannelse endnu bedre; men vi maa erkjende, at
 det har været muligt i en begrænset Tid at danne
 brugelige Infanterister, og denne Anstuelse støt-
 te vi ikke alene paa vor egen Dom, men ogsaa
 fremmede Officerers; thi hvor disse have haft
 Leilighed til at se vore Soldater, være sig i Gar-
 nisonen eller i Leiren, have de udtalt deres For-
 bavselse over, at vi have naaet et saadant Resul-
 tat. Men naar dette er saa, naar vi vide, hvad
 vi have vundet, vil det da være rigtigt nu at
 gaa bort fra, hvad vi ad Erfaringens Vej have
 lært at fatte, for at gaa ind paa noget
 Nyt, der kun kan betragtes som et Experiment?
 Hvorledes have vi naaet Resultatet?
 Derigjennem, at vi i 1867 gik bort fra Troops-
 uddannelsen og ind paa Kompagniuddannelsen.
 Fra den første Dag, Rekruten møder, sættes han
 ind i Seledet paa den Plads, han skal have un-
 der hele Uddannelsen, og er Kompagniet end ikke
 et fuldtalligt Feltkompagni, saa er det dog stort
 nok til paa alle Omraader at kunne repræsentere
 et saadant; vi behøve derfor ikke nogeninde der
 at lade Soldaten tage Fantasien til Hjælp; Virke-
 lighedsbilledet kan ved enhver Leilighed stilles
 ham for Øie, og det er det, der er Grunden til,
 at vi have naaet Maalet. Men, vil man sige,
 det, vi derved ere komne ind paa, er Masseud-
 dannelsen, og Følgen deraf har været, at der
 ikke er taget tilstrækkelig Hensyn til den enkelte
 Mand's Uddannelse, saa at denne ikke er kommen
 til sin Ret. Jeg har Grund til at tro, at det
 er denne Opfattelse, der har dikteret det forelig-
 gende Forslag; men jeg tillader mig at tro, at
 denne Opfattelse ikke er ganske korrekt. Vi have
 den selvsamme Troopsuddannelse nu som efter
 Planen af 1842, nemlig i 6 Uger. Deri er
 altsaa ingen Forandring. Naar de 6 Uger ere
 endte, gaa vi over til de samlede Dvælses, først i
 Deling, saa i Kompagni og derefter i Bataillon,
 Alt gradvis; men ligesom vi selvfølgelig fortsatte
 Enkeltmandsuddannelsen paa de Omraader, hvor
 det er nødvendigt, og da navnlig ved Gymnastik,